

Del Remei de la Bisbal a primera

Ricard Artero va començar a jugar a la Bisbal amb 4 anys
Durant molt de temps ha compaginat futbol i estudi

Ricard Artero a l'edat d'aleví amb l'Atlètic Bisbalenc AT. BISBALENC.

Ja fa anys que Ricard Artero (2003, la Bisbal d'Empordà) es va posar unes botes de futbol per primera vegada. Ell no ho sabia, però un llarg camí el duria a debutar, anys més tard, a primera divisió. Del barri del Remei de la Bisbal a jugar en camps com ara Anoeta, Montilivi, el Sánchez Pizjuán o el Nuevo Zorrilla. Una realitat que no es pot explicar obviant la història que hi ha darrere d'un jugador que sempre ha perseguit una pilota.

Les arrels de l'Empordà

Diuen que tota narrativa té un punt d'inici romàntic. Així va ser per a un nen de tan sols quatre anys que ja corria pel Camp Municipal d'Esports de la Bisbal. Els seus pares, Mònica i Sendo, van fer el mateix que moltes famílies, inscriure el petit de la casa, Ricard, a futbol per perseguir el seu germà, dos anys més gran, Gabriel, que

ja havia recorregut alguns camps. L'Atlètic Bisbalenc, sota la coordinació de Josep Sors, figura important per construir uns bons fonaments en el jugador, va veure les primeres passes d'un tal Ricard, més conegut com a Richi pel sector més familiar i proper i que volia jugar tant a futbol com no a futbol.

Fins a la categoria d'aleví de primer any, tot i que ja despuntava en l'equip de segon any del Bisbalenc, en Ricard va aprendre a trobar emocions, moltes de primerenques, a través del món del futbol. En primer lloc, en una lliga molt disputada, va poder tastar el sabor de la victòria fins al punt de jugar-se en l'última jornada contra el Girona el campionat de preferent. Per contra, en l'últim matx va conèixer que el futbol també és cruel i complicat. Malgrat ser-ho, és un aprenentatge. Aquells anys van servir al futbolista per fer un curt i intens camí cap al seu nou club, el Girona FC. Un altre seu company, en Samba, va ser fitxat per l'espanyol.

Proves al Barça i cap a Girona

Aleshores, Jordi Bonet, delegat de la Federació Catalana de Futbol, va fer de scouting a un Artero per anar a fer proves durant una setmana a Can Barça. El jove de tan sols 12 anys de la Bisbal va agradar, fins a tal punt que el conjunt blaugrana el volia. Ara bé, el 2015 va ser un any on la FIFA va castigar el Barça amb una temporada sense poder incorporar ningú en totes les categories del club. Del primer equip als més petits. El Girona, molt atent, no va tardar a fitxar-lo i acordar l'arribada d'Artero per a la següent temporada. Tenia una virtut jugant a futbol que no es podia deixar escapar.

Gaudir jugant a futbol

Una de les premisses més importants a casa dels Artero i Ruiz és que és molt important gaudir fent allò que més t'agrada i, sobretot, tocar de peus a terra. Així van afrontar la nova etapa d'un

jove futbolista que veia amb bons ulls encetar una nova experiència. La primera temporada va guanyar la lliga amb l'levell A de preferent. Aleshores, el 2016, el Girona era un equip que estava passant per una etapa financera complicada amb l'entrada de nous grups d'inversors. A partir d'aquell moment, la professionalització en totes les àrees del club es va començar a notar i en Ricard va trepitjar totes les categories fins a assolir, el 4 de novembre del 2021, el debut com a professional en el primer equip del Girona i contra l'Alcorcón. El que passaria a partir d'aquell moment seria un llarg camí d'esforç i dedicació a cavall del filial a tercera i del primer equip, vivint un ascens històric a les files de Michel Sánchez.

El futbol de carrer

Tornem a recular uns anys de la seva vida, la infància i els xuts a la pilota entre parcs, carrers i places. Una mica més avall de la casa del jove jugador, hi ha la pista de futbol del Remei, on, juntament amb els amics del seu germà gran, Gabriel, Artero passava més hores jugant. Ell era el més petit i ja es manegava amb molta capacitat. Patacades a la cama, cops de pilota a la cara i infinitat d'entrebancs. Era el més menut i havia d'adaptar-se a la situació. Aixecar-se i tornar a córrer. Fins fa dos anys, Artero encara quedava amb els seus amics per jugar i, de retruc, recordar bells, que no tan vells, moments al col·legi futbolístic del carrer on sempre hi ha matrícula oberta per a tothom.

El sacrifici en edat adolescent

A la vida d'un futbolista hi ha molta més dedicació més enllà de l'esport. Tot i que en el darrer any, Artero ha hagut de centrar-se plenament en el futbol, sempre té al cap el seu futur acadèmic. Com l'anomenen a casa seva, un Pla B perquè mai se sap on pot oferir el futur d'un jugador que està fent les primeres passes a l'elit. És fins a tal punt que el jove jugador de la Bisbal també treballa la mentalitat amb un professional. Artero n'és molt conscient dels "alts i baixos" que comporta la vida d'un futbolista i, fins i tot, al batxillerat va fer un Treball de Recerca dedicat a la seva visió del món del futbol que li tocava viure; "Esport d'alt rendiment: cercant l'equilibri" així es va titular el treball acadèmic que va presentar. Un treball on relatava una vivència que els seus altres companys no tenien i que comportava un sacrifici, poc comú en la seva edat adolescent. El fet de jugar al Girona a categories de divisió d'honor i nacionals, el va portar per un camí d'esforç per no perdre pistonada. Des de demanar apunts, estudiar al cotxe o anar a dormir tard. D'aquesta manera, Artero va viure dos anys de la seva vida amb molt de treball concentrat. Va aconseguir superar la duresa del batxillerat Científic-tecnològic, tot compaginant la seva etapa de formació a la base del Girona i exercint d'entrenador al Bisbalenc en temporada d'hivern i estiu.

Valors que l'han forjat

Artero s'ha anat educant en el futbol a través d'entrenadors com ara Sors, Antonio Rivera o Àlex Marsal, entre molts d'altres. I, entre moltes descripcions, el més important és que és una persona a qui se li dona bé el món de l'esport. Envoltant d'una família futbolera, sobretot l'avi Antonio Ruiz, Menotti, que va ser entrenador fins als 70 anys, es va anar formant darrere d'una pilota. A banda, Artero té entre cella i cella els estudis, el pla B, i ha començat Inefc a Salt, tot i que per motius professionals els ha hagut d'aparcar. El present i el futur l'esperen.

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 09-05-2023, Pàgina 3

Font del document:

<http://www.lesportiudecatalunya.cat/girona/article/2286931-del-remei-de-la-bisbal-a-primera.html>